

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 39, št. 8
NOVEMBER 2019

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ RELIGIJA »JAZA«
- ⇒ ROBI FRIŠKOVEC
- ⇒ DAROVANJE B.D.M.
- ⇒ KATEHEZE

<http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

GLEJTE ŽE SONCE ZAHAJA, SKORO ZA GORO BO ŠLO.

Bog nam nazorno govori tudi po naravi. Vsak dan se končuje in spet na novo začenja. Tako je tudi z našim življenjem, čeprav na to ne mislimo pogosto.

Kaj se končuje v našem življenju in kaj se spet rojeva? Življenje tu na zemlji, na našem potovanju h končnemu cilju nas vzgaja in pomaga k zorenju za večnost, za večni zahod, ko se ne bomo vrnili v novo jutro, ampak v večno življenje, kjer ne bo ne bolečine, ne žalosti, ne solza, ampak večno veselje brez konca.

K temu nas vodi tudi koledarsko in cerkveno leto. Ko praznujemo velikonočno skrivnost trpljenja, smrti in vstajenja Jezusa Kristusa, nas Bog vzgaja, da zorimo za prihod v to življenje, kjer ne bo trpljenja, bolečine in solza. Ta skrivnostni prehod podoživljamo tudi ob smrti koga od naših najbližjih pa tudi ob prazniku vseh svetnikov oziroma vseh svetih, ki so prešli to pot pred nami. Zadnja nedelja med letom nas vodi h Kristusu Kralju veseljstva, ki je naš končni cilj.

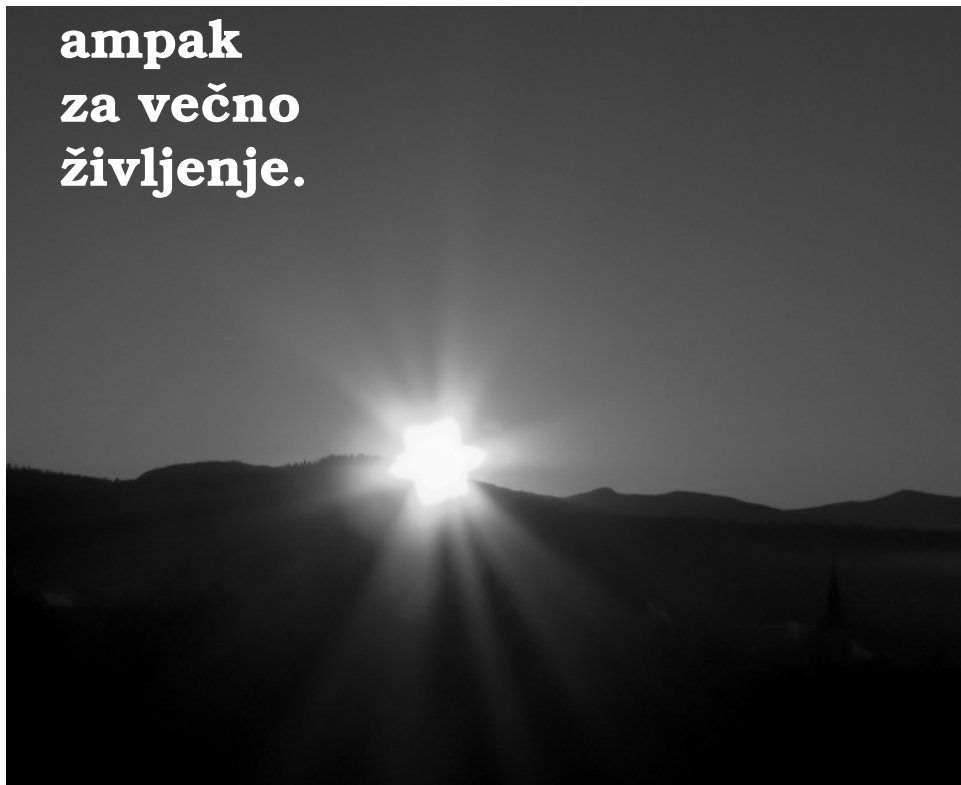
**Kako ubogi
so tisti, ki
ne živijo v
tej veri in
zaupanju
v Božjo
ljubezen,
saj nismo
ustvarjeni
za smrt,**

**ampak
za večno
življenje.**

Nekaterim se to zdi kot večno ponavljanje, v resnici pa je to naša pot h končnemu cilju. To pot je prehodil Jezus Kristus Božji Sin in tudi danes hodi z nami. Kdor hoče biti moj učenec, naj vsak dan vzame križ na svoje rame in hodi za menoj. Kdor hodi za menoj, ne hodi v temi, ampak ima luč, pravi evangelij, še več, lahko je luč mnogim, ki še tavajo v temi tega sveta.

Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih, ki nas na poti v večnost spremlja in zagotovo ve, kje bomo popolnoma srečni vso večnost.

Župnik Janez Kompare

PAPEŽ FRANČIŠEK MED HOMILIJO OB SKLEPU ŠKOFOVSKE SINODE O »RELIGIJI JAZA« IN VERI V BOGA

Papež Frančišek je v nedeljo, 27. oktobra 2019, v baziliki sv. Petra vodil slovesno somaševanje ob zaključku škofovske sinode za Panamazonijo. V homiliji je razmišljal o molitvi cestnarja, farizeja in ubožca ter povabil, k molitvi za milost, da se ne bi imeli za vzvišene, da bi prepoznali, da potrebujemo Božje usmiljenje ter bi znali prisluhniti kriku ubogih.

Božja beseda nam danes pomaga moliti preko treh oseb: v Jezusovi priliki molita farizej in cestnar, prvo berilo pa govori o molitvi ubožca.

Farizej practicira religijo jaza

1. Farizejeva molitev se začne takole: »Bog, zahvaljujem se ti.« To je odličen začetek, saj je najboljša molitev hvaležnost in

hvala. Vendar pa takoj vidimo razlog, za katerega se zahvaljuje: »da nisem kakor drugi ljudje« (Lk 18,11). In tudi razloži, zakaj: posti se dvakrat na teden, medtem ko se je bilo v tistem času obvezno postiti enkrat letno; daje desetino od vsega, kar ima, medtem ko je bila desetina predpisana samo za najpomembnejše pridelke (prim. 5 MZ 14,22). Skratka, baha se, ker po svojih najboljših močeh izpolnjuje podrobne zapovedi. Vendar pozabi največjo: ljubiti Boga in bližnjega (prim. Mt 22,36-10). Ker je prepoln lastne gotovosti, lastne sposobnosti, da se drži zapovedi, lastnih zaslug in kreposti, osredotočen je le nase. Drama tega človeka je, da je brez ljubezni. Vendar pa tudi najboljše stvari, brez ljubezni, nič ne koristijo, kot pravi sveti Pavel (prim 1Kor). In kakšen je rezultat brez ljubezni? Takšen, da na koncu človek, namesto

da bi molil, hvali samega sebe. Gospoda ne prosi ničesar, saj ne čuti, da bi kaj potreboval ali bi bil dolžan, ampak da je upnik. Je v templju Boga, vendar pa praticira religijo jaza. Številne skupine, kristjani, katoličani gredo po tej poti.

Koliko domnev- nih vzvi- šenosti, tudi da- nes!

In poleg tega, da pozabi na Boga, pozabi tudi na bližnjega, pravzaprav ga zančuje: zanj nima cene, nima vrednosti. Ima se za boljšega od drugih, ki jih imenuje, dobesedno, »ostanek, preostanek« (»loipoi«, Lk 18,11). So »ostanki«, izmečki, od katerih se je treba distancirati. Kolikokrat vidimo, da se ta dinamika uresničuje v življenju in zgo-

dovini! Kolikokrat tisti, ki je pred nami, kakor farizej pred cestninarjem, postavlja zidove, da bi povečal razdalje, da bi tako drugi postali še bolj zavrženi. Ali pa jih ima za zaostale in malovredne, zaničuje njihova izročila, izbriše njihove zgodbe, zasede področje, si prilasti dobrine. Koliko domnevnih vzvišenosti, ki se spreminjajo v zatiranja in izkoriščanja, tudi danes! To smo videli med sinodo, ko smo govorili o izkoriščanju stvarstva, ljudi, prebivalcev v Amazoniji, o trgovini z ljudmi, o trgovanju z ljudmi.

Resnično češčenje Boga gre vedno preko ljubezni do bližnjega

Napake iz preteklosti niso bile dovolj, da bi prenehali ropati druge in zadajati rane svojim bratom ter naši sestri zemlji: to smo videli v iznakaženem obličju Amazonije. Religija jaza se nadaljuje, hinavska s svojimi obredi in »molitvami« - toda mnogi so katoličani, se imajo za katoličane, a so pozabili biti kristjani in človeški - pozablja na resnično češčenje Boga, ki gre vedno preko ljubezni do bližnjega. Tudi kristjani, ki molijo in hodi-jo ob nedeljah k maši, so podložniki te religije jaza. Lahko pogledamo v svojo notranjost in vidimo, če je tudi za nas kdo manjvreden, primeren za odpad, tudi samo z besedami. Molimo, da bi prosili za milost, da se ne bi imeli za vzvišene, da smo v redu, da ne bi postali cinični in posmehljivi. Prosimo Jezusa, naj nas ozdravi tega, da bi o drugih slabo govorili in se pritoževali, da bi koga zaničevali. Te

stvari Bogu niso všeč. Previdnostno je, da nas danes pri tej maši spremljajo ne samo domorodci Amazonije, ampak tudi najbolj ubogi razvitih družb, bolni bratje in sestre skupnosti Barka. Z nami so v ospredju.

Cestninar pred Boga postavi srce, ne zuna- njosti

2. Preidimo k drugi molitvi. Cestninarjeva molitev pa nam pomaga razumeti, kaj je Bogu všeč. On ne začne pri svojih zaslugah, ampak pri svojih pomanjkljivostih; ne pri svojem bogastvu, ampak pri svoji revščini: ne ekonomski – cestninarji so bili bogati in so služili tudi na krivičen način, na škodo svojih sodržavljanov –, ampak revščini ži-

vljenja, saj se v grehu nikoli ne živi dobro. Tisti človek, ki izkorišča druge, se prepozna ubog pred Bogom in Gospod usliši njegovo molitev, ki je sestavljena le iz sedmih besed, vendar iz pravih drž. Medtem ko je farizej stal spredaj (prim. v. 11), je cestinar daleč proč in »še oči ni hotel vzdigniti proti nebu«, ker ve, da Nebo obstaja in je veliko, medtem ko se on čuti majhnega. In »tolkel se je po prsih« (prim. v. 13), saj je v prsih srce. Njegova molitev se rodi v srcu, je prosojna: pred Boga postavi srce, ne zunanosti. Moliti pomeni pustiti se gledati Bogu od znotraj, saj je Bog, ki me gleda, ko molim, moliti je torej pustiti se, da nas Bog gleda od znotraj, brez pretvarjanj, brez izgovorov, brez opravičevanja. Večkrat nam gre na smeh ob kesanju polnem samoopravičevanja. Bolj kot kesanje, se zdi, da je samo kanonizacija. Od hudiča namreč

prihajata nejasnost in dvoličnost, to so opravičevanja in od Boga luč ter resnica, kar je prosojnost mojega srca. Lepo je bilo, in za to sem vam hvaležen, dragi sinodalni očetje in bratje, v teh tednih izmenjavati stališča s srcem, z iskrenostjo in pristnostjo, ko smo pred Boga ter pred brate prinašali napore in upanja.

Vsi potrebujemo zveličanje

Danes, ko gledamo cestinarja, ponovno odkrijemo, kje ponovno začeti: pri zavedanju, da potrebujemo zveličanje, vsi. To je prvi korak religije Boga, ki je usmiljenje do tistega, ki priznava, da je ubog. Korenina vsake duhovne napake pa, kakor so učili starodavni menihi, je ta, da se imamo za pravične. Imeti se za pravične, pomeni pustiti Boga, ki je edini pravični,

pred hišo. Zelo je pomembna ta začetna drža, ki nam jo Jezus kaže s protislovno primerjavo, ko v priliko vključi najbolj pobožno in vdano osebo tistega časa, farizeja, in največjega javnega grešnika, cestinarja. In sodba se obrne: tisti, ki je dober, a domišljav, je poražen; tistega, ki je slab, vendar ponižen, pa Bog poviša. Če iskreno pogledamo vase, v vseh nas vidimo oba, farizeja in cestinarja. Malo smo cestinarji, saj smo grešniki, in malo farizeji, ker smo domišljavi, sposobni samoopravičevanja, smo eksperti v tem, da se opravičujemo! Pri drugih pogosto deluje, pri Bogu pa ne. Molimo, da bi prosili za milost, da bi se čutili potrebni usmiljenja, notranje ubogi. Tudi zato nam dobro dene obiskovanje ubogih, da bi se spomnili, da smo ubogi; da bi se spomnili, da Božje zveličanje deluje le v ozračju notranjega uboštva.

Ubožci so žive ikone kr- ščanskega preroštva

3. Tako pridemo do molitve ubožca. Leta, pravi Sirah, »predre oblake« (35,21). Medtem ko molitev tistega, ki se ima za pravičnega, ostaja na zemlji, saj jo potepta gravitacijska sila egoizma, se molitev ubožca povzpne naravnost k Bogu. Verski čut Božjega ljudstva je v ubogih videl »nebeške vratarje«: oni so tisti, ki nam bodo odprli ali ne vrata večnega življenja; oni, ki se niso imeli za

gospodarje tega življenja, ki niso postavljali sebe pred druge, ki so imeli svoje bogastvo le v Bogu. Oni so žive ikone krščanskega preroštva.

Prisluh- niti kriku ubogih

Na tej sinodi smo imeli milost, da smo prisluhnili glasovom ubogih in razmišljali o negotovosti njihovih življenj, katerim grozi jo plenilski modeli razvoja. In vendar, prav v tej situaciji so mnogi izpričali, da je mogoče gledati stvarnost na drugačen način: tako, da jo sprejmemo z odprtimi rokami kot dar,

da nimamo stvarstva, v katerem živimo, za sredstvo, ki ga je potrebno izkoristiti, ampak za dom, ki ga je potrebno varovati, v zaupanju v Boga. On je Oče in usliši »prošnjo tistega, ki se mu je zgodila krivica« (v. 16). Kolikokrat se, tudi v Cerkvi, ne prisluhne glasovom ubogih in se jim celo posmehuje ali se jih utiša, ker so neprijetni. Molimo, da bi prosili za milost, da bi znali prisluhniti kriku ubogih; to je krik upanja Cerkve. Če bomo njihov krik naredili za svojega, bo tudi naša molitev, v to smo prepričani, predrla oblake.

Vir: Vatican News

DAROVANJE DEVICE MARIJE

21. novembra praznujemo praznik darovanja Blažene Device Marijedarovanje Device Marije.

Ta praznik je skoraj edini, ki se ne opira na izročilo, ki ga popisujejo štirje evangeliji, ampak na apokrifni spis, imenovan Jakobov protoevangelij. Treba je vedeti, da so poleg tistih knjig Svetega pisma, ki jih je katoliška Cerkev sprejela v kanon kot od Boga navdihnjene, nastali tudi drugi spisi s podobno vsebino, ki pa jih Cerkev ima za apokrifne, to je dvomljive spise, ki pogosto skušajo streči bolj človeški radovednosti kot pa božjemu razodetju, čeprav je nedvomno res, da nekateri od teh spisov vsebujejo tudi podatke iz resničnega izročila.

Eden izmed tak apokrifnih spisov je Jakobov protoevangelij. Ta spada v skupino apokrifnih evangelijev, ki obravnavajo Jezusovo otroško dobo. Omenjen Jakobov evange-

lij, ki poleg Jezusove mladosti opisuje tudi Marijino, je nastal še pred letom 200 po Kristusu. Ta spis pripoveduje o tem, da ko je Marija dopolnila tri leta, sta jo starša Joahim in Ana pripeljala v tempelj, da bi izpolnila zaobljubo, ki sta jo bila

naredila pred Marijini-
nim rojstvom. Joahim
in Ana sta bila namreč
dolgo časa brez otrok,
tako da bi jih, naravno
gledano, sploh ne mo-
gla več imeti. Podobno
kot Ana, mati preroka
Samuela, o kateri bere-
mo v Prvi knjigi kraljev,
je tudi Joahimova žena

Ana goreče molila, da bi dobila otroka, pri tem pa se je zaobljubila, da ga bo darovala službi v templju. Njena molitev je bila uslišana in tako je bilo treba tudi obljubo izpolniti. Prizor Marijinega darovanja so mnogi umetniki radi upodabljali. Po izročilu, na katero se sklicuje Jakobov protoevangelij, so tempeljski prostori postali Marijino prebivališče vse do dneva njene zaroke s sv. Jožefom.

Ali torej Cerkev z bogoslužnim spominjanjem Marijinega darovanja tako potrjuje resničnost tega, kar je zapisano v apokrifnem Jakobovem protoevangeliju? Dejanski povod za ta Marijin praznik je bila posvetitev bazilike Svete Marije Nove v Jeruzalemu 21. novembra leta 543. To je bila svoj čas ena najlepših cerkva v Jeruzalemu in je stala v bližini razvalin jeruzalemskega templja. V dušah jeruzalemskih vernikov in romarjev, ki so to veličastno ba-

zoliko obiskovali, je to obujalo spomin na nekatere zgoraj omenjene prizore, opisane v Jakobovem protoevangeliju. To je polagoma privedlo do tega, da so se 21. novembra vsako leto ob praznovanju obletnice posvetitve te cerkve spominjali tudi Marijinega darovanja v templju. Sčasoma je torej prišlo do tega, da se je spomin posvetitve bazilike spremenil v praznik Marijinega darovanja.

Vzhodna Cerkev pozna ta praznik že proti koncu 7. stoletja in še danes spada med zelo slovesne praznike. Na ta dan namreč godujejo v pravoslavni Cerkvi vse vernice, ki jim je ime Marija. Vsebinsko praznika je posvetitev, s katero se je Marija popolnoma darovala Bogu že od prvih trenutkov svojega zavestnega bivanja, pa naj je svoje otroštvo in mladost res preživela v območju templja ali pa je bila do zaroke z Jožefom pri starših. Tega v resnici ne vemo.

Na Zahodu so ta praznik prvi sprejeli v Avignonu v Franciji leta 1372, ko so papeži tam prebivali. Leta 1472 je bil vključen v rimski misal, vendar je naletel na odpor nekaterih poznejših papežev. V vsej zahodni Cerkvi pa se je ustalil po letu 1585. Od tega časa dalje se je pobožnost v zvezi z Marijinim darovanjem čedalje bolj širila. Mnoge redovne družine so si ta dan izbrale za obnavljanje svojih zaobljub – se pravi popolnega darovanja Bogu.

V encikliki *Marialis Cultus* leta 1974 je papež Pavel VI. napisal, da »kljub svoji apokrifni vsebini praznik predstavlja vzvišene in vzorne vrednote in nadaljuje častljivo izročilo vzhodnih Cerkva.«

V sklopu Nikolajevih srečanj vas župnija Dolnji Logatec vabi na predavanje z naslovom:

ODPUŠČANJE – MOGOČA POT NAPREJ

**v četrtek, 21. novembra 2019,
ob 19. uri**

v Jožefovi dvorani
medgeneracijskega doma.

Predaval bo **Robert Friškovec**

Proces odpuščanja je smiselno razumeti kot umetnost, ki vpliva na človekovo polnost življenja in predvsem na medsebojne odnose. Mnogokrat se dotika osnovnih človekovih vprašanj po smislu. V splošnem orisu se odpuščanje dotika našega splošnega počutja in duševnega zdravja. Predavanje bo orisalo pomembnost odpuščanja v otroštvu in nadaljnjem razvoju. Odkrivalo bo pomen smiselnosti spodbujanja in širjenja odpuščanja, tudi nasproti prisilnemu odpuščanju. Odstiti in/ali pozabiti? Kako je z zdravljenjem jeze, užaljenosti, nezaupanja, depresije in drugih travm, ki lahko izhajajo iz neodpuščanja. Srečanje z vsebino odpuščanja nas bo vodilo tudi v duhovni pogled na odpuščanje, nauk in spodbude v Svetem pismu. Osebna izkušnja bo predstavljena preko spoznanj, da ne odpuščam zaradi tistega, ki me je prizadel in mi povzročil škodo, ampak zaradi sebe in svoje notranje svobode. Iz mreže pastoralnega dela med odgovornimi in oškodovanimi osebami, med storilci in žrtvami, bo predavatelj predstavil možne poti in bistvene elemente odpuščanja.

Robert Friškovec je duhovnik, nam Logatčanom dobro poznan, saj je kar nekaj let opravljal službo duhovnega pomočnika v naši župniji. Poznamo ga kot koordinatorskega za duhovno oskrbo v zaporih in zaporniškega duhovnika, ki se ukvarja tudi z žrtvami kaznivih dejanj in z družinami zapornikov.

Prisrčno vabljeni!

Povabite tudi znance in prijatelje!

*Vstop prost, Bog pa vam povrni vaš prostovoljni dar,
s katerim boste omogočili obisk zanimivih gostov tudi v prihodnje.*

»V resnici je Jezus tisti, ki ga iščete, kadar sanjate o sreči.
On je tisti, ki vas čaka, ko vas nič od tistega, kar najdete, ne izpolni;
On je lepota, ki vas tako privlači.«

Janez Pavel II.

ŽUPNIJA DOLNJI LOGATEC

vabi na

KATEHEZE za mlade in odrasle

---

v kapeli župnišča
ob **NEDELJAH** in **ČETRTEKIH**
ob **19. uri.**

Pričnemo 17. novembra 2019.

vaš župnik Janez in ekipa katehistov

KOLENDAR

NOVEMBER

2019

1. november

Vsi sveti, sveta maša ob 8. in 10. uri; dela prost dan

2. november

Spomin vseh vernih rajnih

3. november

31. nedelja med letom, zahvalna nedelja, sv. maša ob 8. in 10. uri

4. november

srečanje skupine Karitas

8. november

obisk bolnikov

9. november

spovedovanje

10. november

32. nedelja med letom, sv. maša ob 8. in 10. uri

11. november

srečanje ŽPS, sv. Martin

16. november

spovedovanje

17. november

33. nedelja med letom, sv. maša ob 8. in 10. uri; **ob 20. uri začetek katehez za mladino in odrasle**

21. november

darovanje Device Marije, celodnevno češčenje; **ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle**

22. november

sv. Cecilija

23. november

spovedovanje

24. november

Kristus Kralj veseljstva, sv. maša ob 8. in 10. uri **ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle**

28. november

ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle

29. november

začetek devetdnevnic v čast brezmadežnemu spočetju Device Marije

30. november

sv. Andrej

KOLOFON

Izdaja: župnija Dolnji Logatec

Odgovarja: Janez Kompare

Glavni urednik: Alen Širca

Naklada: 500 kos

Spletni naslov: <http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

Prispevke pošljite na naslov: farni.list.logatec@gmail.com do 15. v mesecu.